

Piątek, 19 czerwca 2020 r.

P9_TA(2020)0165

Unia bankowa – sprawozdanie roczne za 2019 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2019 (2019/2130(INI))**

(2021/C 362/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z 16 stycznia 2019 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdanie za rok 2018 ⁽¹⁾,
- uwzględniając otrzymane od Komisji i Europejskiego Banku Centralnego (EBC) informacje zwrotne dotyczące rezolucji Parlamentu z dnia 16 stycznia 2019 r. w sprawie unii bankowej – sprawozdania za rok 2018,
- uwzględniając zatwierdzenie pakietu bankowego przez Parlament Europejski i Radę,
- uwzględniając sprawozdanie pięciu przewodniczących z dnia 22 czerwca 2015 r. pt. „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 24 listopada 2015 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w celu ustanowienia europejskiego systemu gwarantowania depozytów (COM(2015)0586),
- uwzględniając porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską z 2010 r.
- uwzględniając wytyczne polityczne na następną kadencję Komisji Europejskiej w latach 2019–2024, zatytułowane „Unia, która mierzy wyżej: Mój program dla Europy”, przedstawione przez Ursulę von der Leyen w dniu 16 lipca 2019 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie finalizacji pakietu Bazylea III ⁽²⁾, oraz konkluzje Rady Ecofin z 12 lipca 2016 r.,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 24 maja 2018 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie papierów wartościowych zabezpieczonych obligacjami skarbowymi (COM(2018)0339),
- uwzględniając raport roczny EBC z działalności nadzorczej za 2018 r., opublikowany w marcu 2019 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) z lipca 2019 r. zatytułowane „EU Non-bank Financial Intermediation Risk Monitor 2019” [Unijne pozabankowe ramy monitorowania ryzyka pośrednictwa finansowego 2019] ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wnioski z konsultacji planu w zakresie technologii finansowej Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) z marca 2018 r. dotyczące podejścia EUNB do technologii finansowej (FinTech),
- uwzględniając sprawozdanie EUNB z listopada 2019 r. zatytułowane „Ocena ryzyka europejskiego systemu bankowego” ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0030.

⁽²⁾ Dz.U. C 224 z 27.6.2018, s. 45.

⁽³⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/publications/annual-report/pdf/ssm.ar2018~927cb99de4.en.pdf?each68897a-ba01af07abf90319758ded>

⁽⁴⁾ https://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/reports/nbfi_monitor/esrb.report190717_NBFImonitor2019~ba7c155135.en.pdf?aad1-f4a011a6d589537645242475aa89

⁽⁵⁾ https://eba.europa.eu/sites/default/documents/files/document_library/Risk%20Analysis%20and%20Data/Risk%20Assessment%20Reports/2019/Risk%20Assessment%20Report_November%202019.PDF

Piątek, 19 czerwca 2020 r.

- uwzględniając sprawozdanie EUNB z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawie granic regulacyjnych, statusu regulacyjnego i podejściach opartych na zezwoleniach w odniesieniu do działalności w branży technologii finansowych,
- uwzględniając sprawozdanie europejskich urzędów nadzoru ze stycznia 2019 r. zatytułowane „FinTech: Regulatory sandboxes and innovation hubs” [Technologie finansowe: regulacyjne środowiska testowe i ośrodki innowacji] ⁽⁶⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 7 listopada 2013 r. między Parlamentem Europejskim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie praktycznych zasad egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem zadań powierzonych EBC w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego ⁽⁷⁾,
- uwzględniając protokół ustaleń z dnia 9 października 2019 r. między EBC a Europejskim Trybunałem Obrachunkowym (ETO) dotyczący kontroli zadań nadzorczych EBC ⁽⁸⁾,
- uwzględniając zatwierdzenie w dniu 14 grudnia 2018 r. przez szczyt państw strefy euro sprawozdania Eurogrupy w rozszerzonym składzie w sprawie ustanowienia Grupy Roboczej Wysokiego Szczebla,
- uwzględniając zatwierdzenie przez ten sam szczyt strefy euro specyfikacji istotnych warunków wspólnego mechanizmu ochronnego w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 30 kwietnia 2019 r. w sprawie stosowania i przeglądu dyrektywy 2014/59/UE (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków) oraz rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (rozporządzenie w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) (COM(2019)0213),
- uwzględniając oświadczenie przyjęte na szczycie strefy euro dnia 21 czerwca 2019 r.,
- uwzględniając specjalne sprawozdanie ETO z dnia 10 lipca 2019 r. w sprawie ogólnounijnych testów warunków skrajnych dla banków ⁽⁹⁾,
- uwzględniając ogłoszenie przez EBC w dniu 22 sierpnia 2019 r. przeglądu oczekiwań w zakresie nadzoru odnośnie do rezerw ostrożnościowych na potrzeby nowych kredytów zagrożonych w celu uwzględnienia nowego rozporządzenia UE w sprawie oczekiwań w zakresie nadzoru odnośnie do rezerw ostrożnościowych ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 czerwca 2019 r. zatytułowany „Czwarte sprawozdanie z postępów w zmniejszaniu wolumenu kredytów zagrożonych i dalszym ograniczaniu ryzyka w unii bankowej” (COM(2019)0278),
- uwzględniając opinię techniczną Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych dla Komisji z dnia 18 lipca 2019 r. w sprawie względów zrównoważonego rozwoju na rynku ratingów kredytowych ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając dokument otwierający debatę dotyczący Europejskiego Mechanizmu Stabilności z października 2019 r. zatytułowany „Completing banking union to support Economic and Monetary Union” [Ukończenie unii bankowej w celu wsparcia unii gospodarczej i walutowej] ⁽¹²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego” (COM(2018)0097),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie agencji ratingowych: przyszłych perspektyw ⁽¹³⁾,

⁽⁶⁾ JC 2018 74.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 320 z 30.11.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/legal/pdf/memorandum_of_understanding_between_the_eca_and_the_ecb_regarding_the_ecbs_supervisory_tasks.pdf

⁽⁹⁾ „Sprawozdanie specjalne nr 10/2019: Ogólnounijny test warunków skrajnych: zapewniono wyjątkowo dużą ilość danych na temat banków, ale należy poprawić koordynację i zwiększyć ukierunkowanie na ryzyko”, Europejski Trybunał Obrachunkowy, 10 lipca 2019 r., <https://www.eca.europa.eu/pl/Pages/DocItem.aspx?did=50393>

⁽¹⁰⁾ Komunikat prasowy, „ECB revises supervisory expectations for prudential provisioning for new non-performing loans to account for new EU regulation” [EBC dokonuje przeglądu oczekiwań w zakresie nadzoru odnośnie do rezerw ostrożnościowych na potrzeby nowych kredytów zagrożonych w celu uwzględnienia nowego rozporządzenia UE], 22 sierpnia 2019 r., <https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2019/html/ssm.pr190822~f3dd1be8a4.en.html>

⁽¹¹⁾ JC -9 -321.

⁽¹²⁾ Discussion Paper Series/7, European Stability Mechanism, październik 2019 r.

⁽¹³⁾ Dz.U. C 380 E z 11.12.2012, s. 24.

Piątek, 19 czerwca 2020 r.

- uwzględniając badanie Komisji Europejskiej z listopada 2019 r. w sprawie różnic między przepisami dotyczącymi upadłości banków i ich potencjalnej harmonizacji,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 września 2019 r. w sprawie stanu wdrażania przepisów Unii dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy ⁽¹⁴⁾,
 - uwzględniając opinie EUNB z 8 sierpnia 2019 r. w sprawie kwalifikowalności depozytów, poziomu gwarancji i współpracy między systemami gwarancji depozytów, z dnia 30 października 2019 r. w sprawie wypłat z systemu gwarancji depozytów i z 23 stycznia 2020 r. w sprawie finansowania systemów gwarancji depozytów i wykorzystania funduszy w ramach systemu gwarancji depozytów,
 - uwzględniając wspólną opinię europejskich organów nadzoru z dnia 4 października 2019 r. w sprawie ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu mających wpływ na sektor finansowy Unii Europejskiej ⁽¹⁵⁾,
 - uwzględniając badanie Komisji Europejskiej z listopada 2019 r. w sprawie możliwości i swobód uznania na mocy dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów oraz ich traktowania w ramach europejskiego systemu gwarantowania depozytów,
 - uwzględniając porozumienie w sprawie wymiany informacji pomiędzy EBC a właściwymi organami odpowiedzialnymi za przeciwdziałanie praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML/CFT),
 - uwzględniając wycofanie przez Komisję jej wniosku w sprawie środków strukturalnych zwiększających odporność instytucji kredytowych UE (COM(2014)0043),
 - uwzględniając sprawozdanie EUNB z listopada 2019 r. pt. „Sprawozdanie na temat kredytów zagrożonych” ⁽¹⁶⁾,
 - uwzględniając przegląd stabilności finansowej EBC z listopada 2019 r.,
 - uwzględniając wspólną poradę europejskich urzędów nadzoru dla Komisji Europejskiej z 10 kwietnia 2019 r. dotyczącą konieczności poprawy wymogów związanych z zarządzaniem ryzykiem ICT w unijnym sektorze finansowym ⁽¹⁷⁾,
 - uwzględniając roczne sprawozdanie gospodarcze za rok 2018 Banku Rozrachunków Międzynarodowych,
 - uwzględniając sprawozdanie EUNB z 29 października 2019 r. w sprawie potencjalnych przeszkód w transgranicznym świadczeniu usług bankowych i płatniczych, ⁽¹⁸⁾
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0026/2020),
- A. mając na uwadze, że bardziej stabilna, konkurencyjna i spójna unia gospodarcza i walutowa wymaga solidnej unii bankowej oraz lepiej rozwiniętej i bezpiecznej unii rynków kapitałowych, a także utworzenia instrumentu budżetowego;
- B. mając na uwadze, że urzeczywistnienie unii bankowej ma zasadnicze znaczenie dla postrzegania euro w skali międzynarodowej i zwiększenia jego roli na rynkach światowych;
- C. mając na uwadze, że ryzyko pogorszenia się wzrostu gospodarczego na świecie i w strefie euro wzrosło, szczególnie od czasu wybuchu pandemii COVID-19 i nadal stwarza wyzwania związane ze stabilnością finansową;

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0022.

⁽¹⁵⁾ JC 2019 59.

⁽¹⁶⁾ <https://eba.europa.eu/file/233465/download?token=xH5hxq39>

⁽¹⁷⁾ JC 2019 26, <https://eba.europa.eu/file/102634/download?token=ZR98JZp8>

⁽¹⁸⁾ <https://eba.europa.eu/file/178124/download?token=7fFsD9og>

Piątek, 19 czerwca 2020 r.

- D. mając na uwadze, że unia bankowa pozostanie niekompletna dopóty, dopóki nie będzie miała ochrony w postaci jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz europejskiego systemu gwarantowania depozytów jako trzeciego filara unii bankowej;
- E. mając na uwadze, że dobrze funkcjonujący rynek detalicznych usług finansowych jest ważny zarówno dla gospodarki, a także dla obywateli UE;
- F. mając na uwadze, że w unii bankowej wciąż brakuje skutecznych narzędzi do wyeliminowania problemów, z którymi borykają się konsumenci, jak: sztuczna złożoność, nieuczciwe praktyki handlowe, wykluczenie najsłabszych grup z korzystania z podstawowych usług oraz ograniczone zaangażowanie władz publicznych;
- G. mając na uwadze, że mimo ogólnego zmniejszenia w ostatnich latach wolumenu kredytów zagrożonych, ich poziom w niektórych instytucjach finansowych nadal jest wysoki;
- H. mając na uwadze, że powierzenie EBC nadzoru nad instytucjami finansowymi o znaczeniu systemowym przyniosło dobre rezultaty; mając na uwadze, że EBC może w razie potrzeby wykonywać zadania nadzorcze w odniesieniu do wszystkich instytucji kredytowych, które posiadają zezwolenie w uczestniczących państwach członkowskich, oraz ich wszystkich oddziałów mających siedzibę w takich państwach.
- I. mając na uwadze, że rozwój jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, którego celem jest zagwarantowanie jednolitych zasad i procedur oraz wspólnego procesu decyzyjnego, aby umożliwić należytą restrukturyzację i uporządkowaną likwidację upadających banków, która wywrze minimalny wpływ na gospodarkę realną, był skuteczny; mając jednak na uwadze, że pozostaje jeszcze wiele do zrobienia, aby skutecznie zapobiegać ratowaniu upadających banków pieniędzmi podatnika;
- J. mając na uwadze, że niedawne duże skandale związane z praniem pieniędzy z udziałem instytucji finansowych w UE świadczą o tym, że nadzór ostrożnościowy i nadzór w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy nie mogą być traktowane oddzielnie oraz że brakuje odpowiedniego systemu nadzoru i egzekwowania przepisów UE;
- K. mając na uwadze, że europejski sektor bankowy nadal w dużej mierze pozostaje głównym źródłem finansowania dla przedsiębiorstw, w przeciwieństwie do innych jurysdykcji, w których znaczną część finansowania przedsiębiorstw zapewniają rynki kapitałowe;
- L. mając na uwadze, że ponad dziesięć lat po kryzysie finansowym problemy związane z bankami określanymi jako „zbyt duże, by upaść” i „zbyt powiązane, by upaść” nadal nie są rozwiązane w wystarczającym stopniu i znajdują się w fazie przeglądu przez Radę Stabilności Finansowej;

Uwagi ogólne

1. przypomina postępy poczynione we wdrażaniu unii bankowej, a mianowicie w zakresie ograniczania ryzyka; podkreśla jednak, że aby stawić czoła wyzwaniom, przed jakimi nadal stoją konkretne instytucje, należy dokonać dalszych postępów, zarówno w zakresie podziału, jak i ograniczania ryzyka;
2. przypomina, że unia bankowa jest otwarta dla wszystkich państw członkowskich, które chcą do niej przystąpić;
3. z zadowoleniem przyjmuje poparcie przewodniczącej Komisji Europejskiej i prezes EBC dla urzeczywistnienia unii bankowej i, bardziej ogólnie, unii gospodarczej i walutowej, poprzez, na przykład, stworzenie instrumentu budżetowego w celu osiągnięcia stabilniejszej, bardziej konkurencyjnej i spójnej Unii;
4. podkreśla, że Eurogrupa nie jest ani instytucją, ani organem czy agencją Unii Europejskiej, lecz nieformalnym międzyrządowym forum dyskusyjnym; ubolewa, że państwa członkowskie nadal działają poza ramami wspólnotowymi, co naraża na szwank rolę Parlamentu jako współprawodawcy i jego prawo do demokratycznego nadzoru;

Piątek, 19 czerwca 2020 r.

5. podkreśla brak skuteczności dotychczasowych negocjacji międzyrządowych, w szczególności tych dotyczących budżetowego instrumentu na rzecz konwergencji i konkurencyjności oraz grupy roboczej wysokiego szczebla ds. unii bankowej Eurogrupy; wzywa do kontynuowania negocjacji w otwartej formule, która gwarantuje aktywny udział Parlamentu Europejskiego, w ramach porządku prawnego UE; zwraca uwagę, że w wyniku tych zmian zwiększyłaby się ochrona sądowa, a także zaostryżyły wymogi w zakresie przejrzystości i dostępu do dokumentów;
6. z zadowoleniem przyjmuje ogólną zwiększoną odporność europejskiego systemu bankowego, co potwierdza ocena ryzyka europejskiego systemu bankowego przeprowadzona przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego w 2019 r.; z zadowoleniem przyjmuje w szczególności fakt, że banki utrzymują stabilność współczynników kapitałowych i jakość aktywów się poprawia, co znajduje odzwierciedlenie w dalszym spadku liczby kredytów zagrożonych;
7. podkreśla jednak, że poziom rentowności pozostaje niski, a warunki makroekonomiczne pogarszają się, a mianowicie z uwagi na pandemię COVID-19, która postawiła globalną gospodarkę w obliczu bezprecedensowych wyzwań, wpłynęła na jakość aktywów i tym samym na rentowność banków; zauważa ponadto, że oczekuje się, iż wysoki poziom konkurencji, zwłaszcza w dziedzinie technologii finansowej (FinTech), a także wyższe ryzyko operacyjne wynikające z cyfryzacji i innowacji oraz brak integracji rynków ze względu na utrzymującą się fragmentację między państwami członkowskimi będą stwarzać dodatkowe wyzwania związane z rentownością banków;
8. odnotowuje obecną perspektywę niskiego ryzyka i niskiej rentowności w sektorze bankowym; podkreśla, że niskie stopy procentowe utrzymują się w odpowiedzi na obecną sytuację makroekonomiczną; podkreśla ponadto, że obok zmiany klimatu oraz ryzyka prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, do głównych wyzwań stojących przed sektorem bankowym UE należą spowolnienie gospodarcze i napięcia geopolityczne, w tym skutki brexitu, a także zagrożenia dla cyberbezpieczeństwa i bezpieczeństwa danych;
9. zauważa, że od 2012 r. rentowność banków stale wzrasta, a od 2017 r. stopa zwrotu z kapitału własnego przekracza 6 %; podkreśla jednak, że zmiana ta nie odpowiada szacunkowym kosztom kapitału większości banków; podkreśla, że otoczenie niskiego ryzyka i niskich stóp procentowych spowodowało obniżenie kosztów tworzenia rezerw i strat; zwraca uwagę, że nie jest to jednak poprawa strukturalna i nie oczekuje się zmniejszenia się wyzwań związanych z rentownością w perspektywie krótkoterminowej; przypomina o potrzebie ciągłej oceny poziomu finansowania gospodarki, a w szczególności MŚP, ze strony całego systemu finansowego; wzywa do dokonania odpowiedniej oceny skutków przeszłych i przyszłych regulacji, aby osiągnąć ten cel;
10. podkreśla, że udzielanie kredytów i zapewnianie płynności przez banki odgrywa decydującą rolę w łagodzeniu najdotkliwszych skutków gospodarczych epidemii COVID-19 dla ludności w UE; w tym kontekście odnotowuje środki ustawodawcze i nadzorcze zaproponowane lub przyjęte z myślą o dopilnowaniu, by banki nadal udzielały pożyczek w czasie kryzysu; z zadowoleniem przyjmuje elastyczność zapewnioną bankom w odniesieniu do ostrożnościowego traktowania pożyczek, stosowania reguł rachunkowości i uwalniania buforów kapitałowych; podkreśla, że wszelkie przyznane ulgi powinny być w pełni dostępne w celu wspierania klientów banków, ich rodzin i firm; popiera działania podejmowane przez organy nadzoru bankowego w celu wprowadzenia rygorystycznych tymczasowych obostrzeń dotyczących wypłacania dywidend i premii oraz wykupu własnych udziałów przez banki;
11. podkreśla kluczową rolę sektora bankowego w kierowaniu środków finansowych na gospodarkę realną, a w szczególności na zrównoważone i społecznie odpowiedzialne inwestycje, co sprzyja wzrostowi i zatrudnieniu, i umożliwi przejście na gospodarkę neutralną dla klimatu, bez narażania na szwank stabilności finansowej;
12. w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje osiągnięte porozumienie polityczne dotyczące rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje; wzywa do przeprowadzenia przeglądu dyrektywy w sprawie sprawozdawczości niefinansowej w celu lepszego odzwierciedlenia obowiązków w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji dotyczących środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego;
13. jest zaniepokojony tym, że podatność banków na zagrożenia związane z klimatem może nie być w pełni zrozumiała, i z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania EUNB do uwzględnienia kwestii zagrożeń związanych z klimatem w rocznej ocenie ryzyka oraz do wprowadzenia testów warunków skrajnych w związku ze zmianą klimatu; podkreśla w związku z tym znaczenie odpowiedniego ujawniania informacji i oceny ryzyka;

Piątek, 19 czerwca 2020 r.

14. ponadto wzywa wszystkie europejskie banki do podpisania opracowanych przez ONZ zasad dotyczących odpowiedzialnego sektora bankowego oraz do corocznego składania sprawozdań na temat ich działań na rzecz zrównoważonego finansowania i zmniejszania zagrożeń związanych ze zmianą klimatu w ich bilansach; wzywa unijne i krajowe organy odpowiedzialne za sektor bankowy do stosowania i w miarę możliwości wdrażania zaleceń dotyczących zasad odpowiedzialności bankowej, zrównoważonej sieci bankowej oraz sieci banków centralnych i organów nadzoru na rzecz ekologizacji systemu finansowego;

15. wzywa do ustanowienia ogólnounijnego standardu dotyczącego obligacji ekologicznych oraz określenia korzystnych ram rozwoju takich obligacji w celu zwiększenia przejrzystości, skuteczności i wiarygodności zrównoważonych inwestycji;

16. przyjmuje do wiadomości prace prowadzone przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego w zakresie ryzyka związanego z niewypłacalnością państwa; podkreśla, że unijne ramy regulacyjne w sprawie ostrożnościowych uregulowań dotyczących długu państwowego powinny być zgodne z normami międzynarodowymi; wzywa do dalszych dyskusji na temat utworzenia europejskiego bezpiecznego składnika aktywów w oparciu o ocenę wniosku w sprawie papierów wartościowych zabezpieczonych obligacjami skarbowymi, którą przeprowadzi Komisja, oraz możliwy rozwój sytuacji, aby wzmocnić międzynarodową rolę euro, ustabilizować rynki finansowe i pozwolić bankom na dywersyfikację ich portfeli;

17. podkreśla, że rynki finansowe są ze sobą ściśle powiązane; podkreśla, jak ważna jest gotowość organów nadzoru bankowego na wszystkie możliwe scenariusze brexitu, przy czym zwraca uwagę, że gotowość tych organów uzupełnia gotowość podmiotów prywatnych; z zadowoleniem przyjmuje wszystkie istotne działania i dotychczasową współpracę; odnotowuje praktykę firm brytyjskich polegającą na tworzeniu oddziałów w UE w celu dalszego świadczenia usług; zwraca w związku z tym uwagę na ryzyko arbitrażu regulacyjnego wynikające ze zróżnicowanego stosowania przepisów w każdym państwie członkowskim; dlatego też uważa, że konieczna jest dalsza harmonizacja, aby uniknąć arbitrażu regulacyjnego i zapewnić odpowiednie uwzględnianie ryzyka; zwraca uwagę na znaczenie równych warunków działania w obszarze uregulowań finansowych między UE a Zjednoczonym Królestwem po brexicie oraz na potrzebę zapobiegania obniżaniu na wyższi standardów regulacyjnych;

18. przypomina zobowiązania podjęte przez UE wspólnie ze Zjednoczonym Królestwem w ramach zmienionej deklaracji politycznej; zobowiązuje się do utrzymania ścisłej i zorganizowanej współpracy w sprawach regulacyjnych i nadzorczych, na szczeblu zarówno politycznym, jak i technicznym,

19. ubolewa, że Komisja i większość rządów UE jak dotąd nie zapewniły pełnej równowagi płci w instytucjach i organach UE, zwłaszcza w odniesieniu do nominacji na stanowiska wysokiego szczebla ds. gospodarczych, finansowych i monetarnych; wzywa rządy państw członkowskich, Radę Europejską, Eurogrupę oraz Komisję do aktywnego działania na rzecz zapewnienia równowagi płci w ich przyszłych wnioskach dotyczących list kandydatów i nominacji, tak aby listy kandydatów obejmowały co najmniej jedną kobietę i jednego mężczyznę na każdą procedurę nominacji; przypomina o swojej rezolucji w sprawie poszanowania zasady równowagi płci w odniesieniu do przyszłych list kandydatów;

20. podkreśla, że ważne jest dokończenie budowy unii rynków kapitałowych, która uzupełnia unię bankową w finansowaniu gospodarki realnej; podkreśla ponadto, że w pełni zintegrowana unia rynków kapitałowych wraz z pełnoprawną unią bankową umożliwiłaby udział sektora prywatnego w podziale ryzyka oraz dodatkowo wzmocniłaby międzynarodową rolę euro, a także przyczyniłaby się do dalszej poprawy konkurencyjności rynków europejskich i promowania zrównoważonych inwestycji prywatnych; podkreśla w związku z tym potrzebę równych warunków działania, aby uniknąć niekorzystnych skutków dla MŚP, jeśli chodzi o dostęp do finansowania, oraz potrzebę uważnego monitorowania emisji produktów sekurytyzacyjnych;

Nadzór

21. z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w sektorze bankowym w zakresie zmniejszania ryzyka i zwiększania stabilności finansowej; zauważa jednak, że określone instytucje nadal mają pewne słabości, a zatem wymagane są dalsze postępy; przypomina cele unii bankowej zapewniania stabilności finansowej oraz sprzyjania prawdziwie jednolitemu rynkowi, równym warunkom działania i przewidywalności dla uczestników rynku;

22. uważa jednak, że obecne ramy nadzorcze koncentrowały się głównie na narażeniu na ryzyko kredytowe, ze szkodą dla ekspozycji na ryzyko rynkowe związanych z nie płynnymi papierami wartościowymi, w tym instrumentami pochodnymi; apeluje o przyjęcie adekwatnych środków, aby usprawnić przegląd jakości aktywów i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje włączenie instrumentów poziomu 2 i 3 do zakresu testów warunków skrajnych w 2018 r.; ponawia apel do Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, aby do głównych priorytetów w nadzorze włączył ograniczenie tych złożonych i nie płynnych instrumentów finansowych, w tym instrumentów pochodnych;

Piątek, 19 czerwca 2020 r.

23. z zadowoleniem przyjmuje starania na rzecz wzmocnienia sektora finansowego i ograniczenia odsetka kredytów zagrożonych na poziomie europejskim oraz środki mające na celu zmniejszenie ryzyka zawarte w ostatnim pakiecie bankowym; zauważa, że odsetek kredytów zagrożonych posiadanych przez znaczące instytucje spadł o ponad połowę, licząc od początku nadzoru bankowego prowadzonego przez EBC (od listopada 2014 r.) do czerwca 2019 r.; podkreśla, że średni odsetek kredytów zagrożonych w strefie euro wyniósł we wrześniu 2019 r. 2,9 %, co oznacza spadek z 6,5 % w porównaniu z grudniem 2014 r.; z zadowoleniem przyjmuje ten znaczący postęp; zwraca uwagę, że wolumen kredytów zagrożonych w niektórych instytucjach nadal utrzymuje się na wysokim poziomie oraz że konieczne są dalsze wysiłki na rzecz rozwiązania tego problemu; odnotowuje prowadzone obecnie prace legislacyjne nad dyrektywą w sprawie podmiotów obsługujących kredyty i nabywców kredytów oraz podkreśla potrzebę dopilnowania, by rozwój wtórnych rynków kredytowych oraz utworzenie pozasądowego mechanizmu egzekwowania uwzględniały odpowiednią ochronę konsumenta;

24. podkreśla potrzebę ochrony praw klientów w kontekście transakcji związanych z kredytami zagrożonymi; zwraca uwagę, jak ważne jest pełne wdrożenie dyrektywy o kredycie hipotecznym (2014/17/UE); wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia środków mających na celu dopilnowanie, by kredytobiorcy, którzy już teraz mogą znajdować się w trudnej sytuacji finansowej, nie byli poddawani agresywnemu i nieuczciwemu traktowaniu i takim praktykom przez firmy skupujące długi i firmy windykacyjne w małym stopniu poddane regulacji; wzywa Komisję, aby w ramach zbliżającego się przeglądu dyrektywy w sprawie kredytów konsumenckich wprowadziła bardziej ambitne przepisy dotyczące ochrony kredytobiorców przed nadużyciami, gwarantując, by te prawa miały jednakowe zastosowanie do obecnych i przyszłych kredytów;

25. podkreśla znaczenie ochrony praw konsumentów, w szczególności w odniesieniu do opłat bankowych, przejrzystości kosztów produktów, rentowności i ryzyka; w związku z tym wzywa EUNB, aby wykonując swój mandat, poświęcił większą uwagę właściwemu gromadzeniu, analizowaniu i przekazywaniu informacji na temat trendów konsumenckich, a także przeglądowi i koordynacji inicjatyw z zakresu kompetencji finansowych i edukacji przez właściwe organy;

26. zauważa, że ostatnie kryzysy bankowe ujawniły, iż instytucje kredytowe w niewłaściwy sposób sprzedawały klientom detalicznym obligacje i inne produkty finansowe; wzywa organy nadzoru i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do energicznego egzekwowania nowo wprowadzonych przepisów dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków dotyczących ochrony konsumentów, w szczególności minimalnego wymogu funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych (MREL); wzywa Komisję do dalszej oceny niewłaściwej sprzedaży produktów finansowych przez instytucje bankowe;

27. wzywa europejskie urzędy nadzoru, by w pełni wykorzystały swoje uprawnienia w celu zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony konsumenta, w tym, w stosownych przypadkach, uprawnienia do interwencji produktowej, gdy dane produkty finansowe i kredytowe przyniosą lub będą mogły przynieść szkodę konsumentom;

28. zauważa, że rozpoczęto już prace nad wdrożeniem ostatecznych norm pakietu Bazylea III; podkreśla, że normy Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego powinny zostać wprowadzone do prawa europejskiego w odpowiednim czasie i z należyтым uwzględnieniem ich celów, przy jednoczesnym właściwym uwzględnieniu – w stosownych przypadkach – specyfiki europejskiego systemu bankowego oraz zasady proporcjonalności; ostrzega, że ze względu na różnorodność modeli bankowych w UE uniwersalne rozwiązanie mogłoby być niedostosowane do rynku europejskiego; podkreśla, że należy zapewnić konkurencyjność i stabilność finansową unijnego sektora bankowego; nie powinna też ucierpieć jego zdolność do finansowania gospodarki, zwłaszcza MŚP; jest przekonany, że rentowne i dobrze skapitalizowane instytucje finansowe są niezbędne do należytego finansowania gospodarki UE i dla stabilnej unii bankowej; przypomina swoją rezolucję z dnia 23 listopada 2016 r. w sprawie sfinalizowania pakietu Bazylea III i wzywa Komisję, by zastosowała się do zawartych w niej zaleceń przy opracowywaniu nowych wniosków ustawodawczych;

29. zwraca uwagę, że bardzo potrzebna jest ocena adekwatności modeli wewnętrznych i ich ciągła analiza, aby zapewnić ich wiarygodność i odporność; odnotowuje wyniki przeprowadzonego przez EBC ukierunkowanego przeglądu modeli wewnętrznych; wzywa banki do odpowiedniego usprawnienia korzystania z modeli wewnętrznych i ich wdrażania;

30. jest zaniepokojony tym, że EUNB ostrzegł, że nie przedstawi swoich propozycji dotyczących zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla małych instytucji w terminie wyznaczonym przez współprawodawców w pakiecie bankowym;

31. przypomina, że standardy zapewniane przez fora międzynarodowe powinny zapobiegać fragmentacji regulacyjnej i przyczynić się do propagowania równych warunków działania dla wszystkich banków działających w skali międzynarodowej;

Piątek, 19 czerwca 2020 r.

32. zauważa, że w swoim sprawozdaniu oceniającym zagrożenia i słabości unijnego sektora bankowego EUNB zwraca uwagę na rozbieżności między państwami członkowskimi we wdrażaniu i ustalaniu bufora innej instytucji o znaczeniu systemowym; w związku z tym wzywa do dalszego ujednoczenia stosowania buforów kapitałowych w całej UE w celu stworzenia równych warunków działania;

33. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie protokołu ustaleń między Europejskim Bankiem Centralnym a Europejskim Trybunałem Obrachunkowym, określające praktyczne sposoby wymiany informacji między instytucjami w odniesieniu do ich odpowiednich mandatów;

34. domaga się lepszych standardów przejrzystości nadzoru bankowego, na przykład w zakresie wyników przeglądu nadzorczego i procesu oceny, w celu wzmocnienia zaufania rynków kapitałowych i finansowych oraz zaufania ze strony przedsiębiorstw i obywateli, a także zapewnienia jednolitego traktowania we wszystkich państwach członkowskich; z zadowoleniem przyjmuje usprawnioną i udoskonaloną wymianę informacji między instytucjami nadzoru a instytucjami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

35. zauważa, że innowacyjne technologie finansowe głęboko przekształcają sektor finansowy, w tym usługi bankowe i płatnicze, oraz z zadowoleniem przyjmuje skuteczność i większy wybór, jakie oferują one konsumentom na rynku; popiera neutralność technologiczną jako zasadę przewodnią i zachęca do inwestowania w technologie finansowe;

36. podkreśla potrzebę podjęcia wyzwań stawianych przez te nowe technologie, takich jak zapewnienie zrównoważonych modeli biznesowych, które będą interoperacyjne ponad granicami, równych warunków działania pod względem regulacji i nadzoru oraz cyberbezpieczeństwa; podkreśla odpowiedzialność instytucji finansowych w kwestii zapewniania ochrony danych klientów i ich bezpieczeństwa zgodnie z prawem UE; odnotowuje również coraz większą zależność sektora bankowego od chmury obliczeniowej i wzywa Komisję do udzielenia odpowiedzi na wspólną opinię europejskich urzędów nadzoru w sprawie potrzeby udoskonalenia przepisów dotyczących wymogów w zakresie zarządzania ryzykiem ICT w sektorze finansowym UE; przypomina, że zrównoważone ramy ustawodawcze i pewność prawa mogą poprawić otoczenie sprzyjające innowacjom bez naruszania stabilności finansowej;

37. uznaje wkład, jaki sektor parabankowego pośrednictwa finansowego (wcześniej równoległy system bankowy), może przyczynić się do dalszej dywersyfikacji kanałów finansowania dla gospodarki; podkreśla jednak, że istnieją znaczne wzajemne powiązania między sektorem parabankowego pośrednictwa finansowego a „tradycyjnym” sektorem bankowym, co rodzi obawy o ryzyko systemowe ze względu na brak odpowiedniego nadzoru nad parabankami i uregulowań ich dotyczących;

38. wzywa w związku z tym do podjęcia skoordynowanych działań, aby zlikwidować to ryzyko, w tym ustanowienia zestawu narzędzi makroostrożnościowych i zwiększenia operacyjności już istniejących narzędzi w celu przeciwdziałania zagrożeniom dla stabilności finansowej wynikającym z rosnącej roli systemu parabankowego pośrednictwa finansowego; uważa, że należy ocenić, czy wymogi ostrożnościowe dotyczące dużych ekspozycji, w szczególności w przypadku instytucji parabankowego pośrednictwa finansowego, są wystarczające do zapewnienia stabilności finansowej; podkreśla ponadto ryzyko, na które zwraca uwagę Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) w swoich unijnych pozabankowych ramach monitorowania ryzyka pośrednictwa finansowego z 2019 r., takie jak zagrożenia wynikające z transformacji płynności, podejmowania ryzyka i dźwigni finansowej, które mają wpływ na sektor w szerszym ujęciu;

39. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie wymiany informacji pomiędzy EBC a organami odpowiedzialnymi za przeciwdziałanie praniu pieniędzy (AML) i finansowaniu terroryzmu (CFT); przypomina swoją rezolucję z dnia 19 września 2019 r. w sprawie stanu wdrażania przepisów Unii dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy; z zadowoleniem przyjmuje dokument dotyczący wspólnego stanowiska z 8 listopada 2019 r., przygotowany przez kilku ministrów finansów strefy euro, w którym wzywa się do harmonizacji europejskich ram regulacyjnych w obszarze przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu;

40. przypomina, że aby AML/CFT były skuteczne, właściwe organy i instytucje finansowe muszą działać w sposób skoordynowany; podkreśla, że nadzór ostrożnościowy i nadzór prowadzony z myślą o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy muszą być lepiej skoordynowane; przypomina o swoich poważnych obawach dotyczących fragmentacji regulacyjnej i nadzorczej w obszarze AML/CFT, która uniemożliwiła odpowiedni nadzór oraz reagowanie na braki w krajowych organach nadzoru, a także podważa ich zdolność do nadzorowania rosnącej działalności transgranicznej w UE;

Piątek, 19 czerwca 2020 r.

41. jest przekonany, że Jednolity Mechanizm Nadzorczy ma również do odegrania rolę w zwalczaniu prania pieniędzy i z zadowoleniem przyjmuje utworzenie specjalnej jednostki ds. przeciwdziałania praniu pieniędzy; w szczególności zwraca uwagę na złożoność w kontekście przeprowadzania ważnej oceny adekwatności kadry kierowniczej wyższego szczebla w bankach z uwagi na ogromne zróżnicowanie w kwestii transpozycji dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych; zachęca zatem do włączenia do rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych wymogów dotyczących kompetencji i reputacji;

42. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady z 5 grudnia 2019 r., w których upoważnia się Komisję do poszukiwania sposobów na usprawnienie współpracy między organami oraz na przekazanie zadań w obszarze AML organowi UE, a także do przekształcenia niektórych części dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy w rozporządzenie, aby stworzyć jednolity zbiór przepisów; z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie planu działania dotyczącego kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, który zawiera propozycje służące dalszej harmonizacji zbioru przepisów dotyczących AML/CFT oraz skutecznego przeciwdziałania zagrożeniom, jakie nielegalna działalność transgraniczna stwarza dla integralności systemu finansowego UE i bezpieczeństwa jej obywateli, w szczególności dzięki utworzeniu nowego organu UE;

43. uznaje, że należy podjąć działania prawne i nadzorcze w celu przeciwdziałania ryzyku prania pieniędzy i finansowania terroryzmu stwarzanemu przez kryptoaktywa; zwraca się do Komisji o kontynuowanie ocen skutków zagrożeń związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu, które mogą wynikać ze słabych punktów powstających z powodu rosnącego wykorzystywania nowych technologii przez instytucje kredytowe i finansowe, a także z szybkiego rozprzestrzeniania się kryptoaktywów, przy jednoczesnym braku wspólnego systemu regulacji oraz ze względu na anonimowość takich aktywów;

44. wzywa Komisję do dokonania w 2020 r. oceny obecnej sytuacji na rynku agencji ratingowych pod kątem konkurencji, nierównego dostępu do informacji oraz przejrzystości dla rynków; zauważa, że ratingi w obszarze zrównoważonego rozwoju oparte na kryteriach z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego mogą stać się istotnym uzupełnieniem ocen ryzyka kredytowego; podkreśla, jak ważne są ustandaryzowane kryteria stosowane do ratingów w obszarze zrównoważonego rozwoju oraz zadbanie o to, aby rozwój rynku ratingów w obszarze zrównoważonego rozwoju opierał się na zasadzie konkurencyjności i nie ograniczył się do wyłonienia niewielkiej liczby usługodawców;

45. stwierdza potrzebę dołożenia starań na rzecz większej spójności działalności na rynku finansowym z celami zrównoważonego rozwoju i kryteriami z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego, podkreślając centralną rolę europejskich urzędów nadzoru w realizacji tych celów; w związku z tym wzywa EUNB, by w koordynacji z ERRS, podjął kroki w kierunku opracowania wspólnej metodologii na potrzeby określenia skali zagrożeń klimatycznych, na jakie narażone są instytucje finansowe, w tym również zagrożeń związanych z możliwym obniżeniem wartości aktywów z powodu zmian w traktowaniu regulacyjnym wynikających z działań w zakresie łagodzenia skutków zmiany klimatu i dostosowywania się do niej, z makroekonomicznymi skutkami nagłych zmian w zużyciu energii i większą częstotliwością występowania klęsk żywiołowych;

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

46. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) nie wymagano podjęcia działań naprawczych w 2019 r.; zwraca się do Komisji o zastanowienie się nad odpowiednimi działaniami następczymi w związku z jego własnym sprawozdaniem na temat wdrażania dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z kwietnia 2019 r.; wzywa Komisję do sprawdzenia, czy przepisy są odpowiednie do zagwarantowania tego, by wszystkie banki mogły, w razie potrzeby, podlegać restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez konieczności korzystania z pieniędzy podatników; wzywa Komisję, aby uwzględniła przeprowadzony przez Radę Stabilności Finansowej przegląd prawodawstwa dotyczącego banków „zbyt dużych, by mogły upaść”, i wyeliminowała potencjalne niedociągnięcia, w szczególności w odniesieniu do ochrony depozytów detalicznych;

47. wzywa SRB do zakończenia procesu tworzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do przeanalizowania, czy wszystkie odnośne banki posiadają dostateczny MREL; zauważa, że SRB nie informuje regularnie o tym, w jakim stopniu banki realizują cel w zakresie MREL;

48. zachęca Komisję do zastanowienia się nad ewentualną dalszą harmonizacją konkretnych aspektów w obecnych krajowych przepisach dotyczących niewypłacalności, a także do oceny, w jakim stopniu taka dalsza harmonizacja jest niezbędna, aby zagwarantować spójne i skuteczne stosowanie ram zarządzania w sytuacjach kryzysowych; wzywa Komisję, aby w ramach przeglądu dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów zapewniła jaśniejszą definicję zasady najniższych kosztów na mocy dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów;

Piątek, 19 czerwca 2020 r.

49. wzywa do dalszej refleksji nad ramami jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zwraca uwagę na potrzebę oceny możliwości zastosowania komunikatu w sprawie sektora bankowego z 2013 r.⁽¹⁹⁾; zwraca uwagę na potrzebę zapewnienia równych warunków działania i spójnego stosowania kryterium interesu publicznego;

50. zwraca uwagę na ważną rolę środków wczesnej interwencji, jeżeli chodzi o zapobieganie upadłościom banków i kryzysom bankowym; zauważa jednak, że wymogi dotyczące stosowania środków wczesnej interwencji pokrywają się z niektórymi standardowymi środkami interwencji EBC; podkreśla, że w takich przypadkach pierwszeństwo mają standardowe środki interwencji; uważa zatem, że należy zlikwidować takie pokrywanie się środków poprzez dostateczne wyjaśnienie podstawy prawnej każdego z instrumentów, aby zagwarantować stopniowe wprowadzanie środków;

51. przyjmuje do wiadomości decyzję Eurogrupy w sprawie „porozumienia co do zasady” dotyczącego reformy Europejskiego Mechanizmu Stabilności i zakresu jego uprawnień; wzywa do utworzenia mechanizmu ochronnego w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jego szybkiego uruchomienia; jest zaniepokojony brakiem mechanizmu w unii bankowej, który w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniłby płynność bankowi, aby mógł on kontynuować bez zakłóceń świadczenie usług, oraz by utrzymać stabilność rynków finansowych, i wzywa Komisję, by bezzwłocznie podjęła próbę usunięcia tej luki;

52. podkreśla, że banki muszą być w stanie prowadzić działalność transgraniczną, a jednocześnie zarządzać swoim kapitałem i płynnością na poziomie skonsolidowanym, aby zdywersyfikować grożące im ryzyko i zaradzić wszelkim problemom związanym z brakiem rentowności; podkreśla, że przepisy powinny dawać jednostce dominującej większą elastyczność działania w tym zakresie, a jednocześnie przewidywać wiarygodne i egzekwowalne mechanizmy wymagające – w przypadku kryzysu – od jednostki dominującej (podmiot objęty planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) zapewnienia kapitału i płynności jednostkom zależnym zlokalizowanym w kraju przyjmującym w granicach unii bankowej oraz spełnienie przez nią MREL;

Gwarantowanie depozytów

53. uważa, że unii bankowej wciąż brakuje trzeciego filaru; wnosi o urzeczywistnienie unii bankowej poprzez utworzenie w pełni funkcjonalnego europejskiego systemu gwarantowania depozytów, aby chronić deponentów przed zakłóceniami w działalności bankowej, zadbać o zaufanie deponentów oraz inwestorów w całej unii bankowej oraz zwiększyć stabilność całej strefy euro; docenia korzyści płynące z podziału ryzyka i dalszego ograniczania ryzyka w określonych instytucjach;

54. wzywa Radę do jak najszybszego wznowienia negocjacji w sprawie europejskiego systemu gwarantowania depozytów, przy jednoczesnym zadbaniu o spójne ramy przy pomocy dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów, aby zrealizować cel, jakim jest poprawa stabilności finansowej;

55. wzywa Komisję do przeanalizowania ram funkcjonowania instytucjonalnych systemów ochrony w kontekście europejskiego systemu gwarantowania depozytów;

56. zwraca uwagę na dyskusje toczące się w łonie powołanej w styczniu 2019 r. grupy roboczej wysokiego szczebla ds. europejskiego systemu gwarantowania depozytów, która podlega Eurogrupie, w sprawie ukończenia unii bankowej, w tym również na temat dalszego usprawnienia ram zarządzania kryzysowego dla banków; wyraża zaniepokojenie, że Parlament nie jest informowany o dyskusjach toczących się w kontekście prac grupy roboczej wysokiego szczebla ds. europejskiego systemu gwarantowania depozytów, która to grupa podlega Eurogrupie; zauważa, że Komisja jest członkiem grupy roboczej wysokiego szczebla, i przypomina o art. 9 porozumienia ramowego z 2010 r., w którym to artykule jest mowa o obowiązku zagwarantowania przez Komisję równego traktowani Parlamentu i Rady, zwłaszcza w kwestiach ustawodawczych;

o

o o

57. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, EUNB, EBC, SRB, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz właściwym organom określonym w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. C 216 z 30.7.2013, s. 1.